

KAMMARMUSIK I VINTERTID

Mangårdsbyggnaden på Sahlströmsgården i mäsken.

Tänk att en bardisk ska kunna stå i vägen för en hel kammarmusikfestival! Det hände för några år sedan, men låt oss ta det hela från början.

Det var 1960 som violinisten Otto Kyn-
del startade en festival med namnet
”Kammarmusik och vintersport” i
Tällberg i Dalarna. Som namnet antyder,
kombinerade den kammarmusikkonserter
med skidåkning. På åttiotalet flyttade festiva-
len till Grythyttans gästgiveri i Västmanland
och stannade där i runt 30 år, men eftersom
det inte fanns samma möjligheter till skidåk-
ning som i Tällberg, ändrade man namnet till
”Kammarmusik i vintertid”, en festival som
också är en förening, vars medlemmar från
både Sverige, Danmark och Norge utgör den
återkommande kärnpublik. Festivalen äger
rum söndag till torsdag under en av sportlovs-
veckorna. Dessutom ger man sedan ett par år
några konserter på hösten.

På Grythyttans gästgiveri följde man ett
gammalt koncept: man inledde kvällen med
en god måltid, innan man förflyttade sig till
salongen, där musikerna framförde sitt pro-
gram, och så gör man fortfarande, men när se-
dan gästgiveriet såldes, byggde de nya ägarna
en stor bardisk i salongen, och därmed fick
man helt enkelt inte plats med konserterna.

Då erbjöd matprofessorn Carl-Jan Gran-
qvist, som är mycket musikintresserad,
”Kammarmusik i vintertid” att flytta till hans
herrgård Saxå nära Grythyttan. Tyvärr visade
det sig, att det inte fanns tillräckligt med plats

Fortsätter på nästa sida ↓

*En s.k.
”kassation”
av Joseph
Haydn
framfördes
av Tale
Olsson,
David
Härenstam
och Helena
Nilsson.*

*Henrik
Freundin,
John Ehde
och Håkan
Olsson
i okänd
musik av
Telemann.*

där heller, så man fick se sig om efter en ny lokal igen. Genom ett tips från en tidigare anställd på Grythyttans gästgiveri hittade man så Sahlströmsgården strax utanför Torsby i Värmland, där man nu håller till sedan 2016. Det är ett "konstnärshotell" dekorerat med förnämliga konstverk, och i trakten finns det en levande spelmanstradition. Kammarmusik hade man dittills saknat, och dessutom kunde man erbjuda goda möjligheter att åka skidor i närheten. Därmed kan man säga, att cirkeln var sluten.

Valet av tid under en sportlovsvecka spelar roll speciellt för de musiker som har barn i skolåldern, som då kan följa med till Torsby. Publikens är däremot äldre, så här är problemet med barnpassning litet. Just detta med den höga medelåldern på publiken är ett bekymmer, och man skulle behöva locka nya medlemmar. Sådana kommer, och har de en gång kommit, kommer de tillbaka, men de borde vara fler, menar festivalens ledare, Henrik Frendin, altviolinist och bl.a. professor vid Musikhögskolan i Malmö, men han har idéer om hur man ska marknadsföra festivalen.

Det finns en grundtanke om att samma musiker inte ska återkomma år från år, men gärna med kanske några års mellanrum. Årets artister var, förutom altviolinisterna Henrik Frendin själv och Håkan Olsson, gitarristen David Härenstam, cellisterna John Ehde och Helena Nilsson, violinisten Tale Olsson, blockflöjtisten Dan Laurin och hans hustru, Anna Paradiso Laurin, som är cembalist (se recension av en av hennes skivor i Kammarmusik-Nytt nr 1/2016).

En nackdel med Sahlströmsgården är att det inte finns någon flygel där, vilket påverkar repertoarvalet, men nu kan det problemet vara på väg att lösas, fick vi veta. Oavsett vilket vill Henrik Frendin bjuda på en repertoar, som han själv vill höra. På förmiddagarna håller Ingemar von Heijne föredrag om den musik som man sedan får lyssna till på kvällen, och därmed kan publiken komma förberedd till konserten.

Men medlemsantalet har alltså minskat på senare år. Det påverkar budgeten, och vore det inte så att Sahlströmsgården bjuder musikerna och deras familjer på uppehållet, skulle det knappast gå. Från kommunen får man några tusen kronor och man får också ett bidrag från Kammarmusikförbundet. Det är viktigt, men just i år missade föreningens kassör p.g.a. tragiska omständigheter att söka bidraget därifrån med en dag. Lyckligtvis åtog sig två personer att täcka årets underskott, och dessutom hade man räknat med att det skulle komma lokalt bosatta personer och köpa lösbiljetter.

Vilket det gjorde: salongen var i stort sett fullsatt, och ingen torde ha blivit besviken vare sig på blandningen av känd och okänd musik eller på de förstklassiga framförandena. Det blev en musikalisk upplevelse och en angenäm samvaro med kammarmusikvänner i en inspirerande miljö. Rekommenderas!

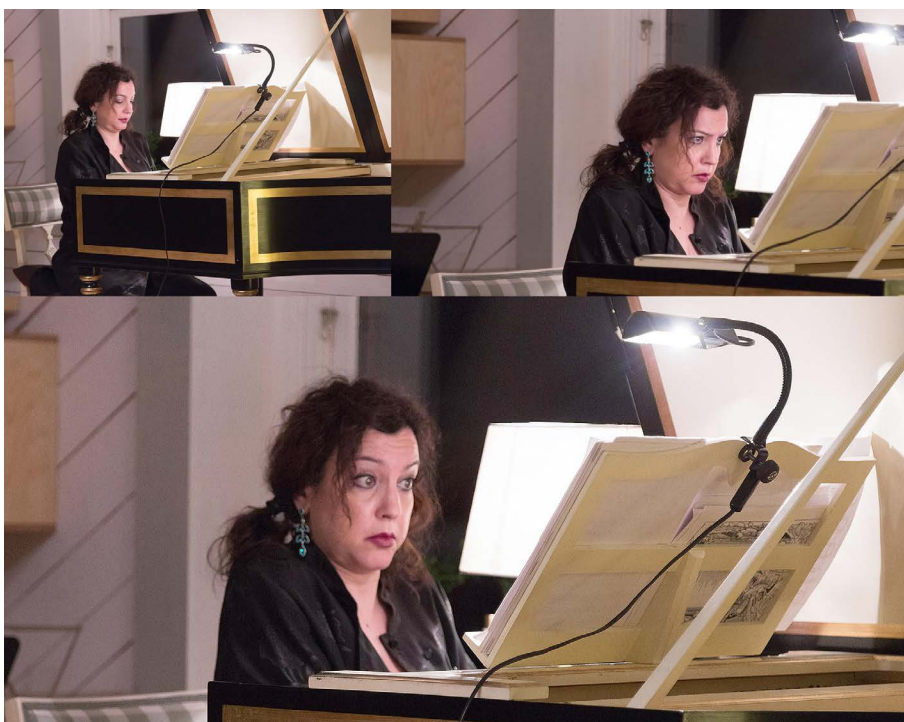
CALLE FRIEDNER
TEXT OCH FOTO

Den talrika publiken blev inte besviken.

Anna Paradiso, Henrik Frendin och Dan Laurin spelar Telemann.

Anna Paradiso Laurin spelar också med ansiktet.